

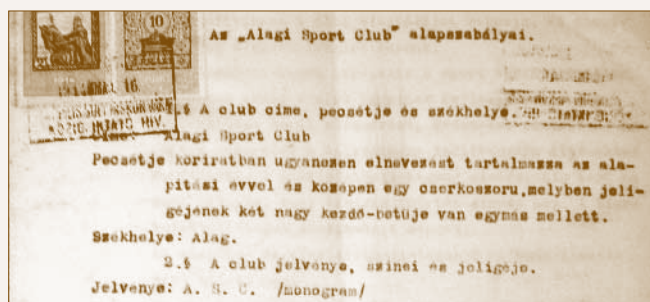
LŐRINCZ RÓBERT

Száz éves vers egy száz éves egyesületről

1914. március 1-jén huszonkilenc fiatalember gyűlt össze az alagi Kellner-féle vendéglő nagytermében. Nem mulatozni érkeztek, céljuk az volt, hogy e naptól kezdve hobbijukat szervezett keretek között folytathassák. Futballklubot akartak alapítani.

A mindössze négy év óta önálló településen ugyan már működött egy sportegyesület, ám az 1910-ben alakult Alagi SE vezérkarát és sportolójának zömét a születendő község vezetői és prominens személyei alkották. A főleg tenisszel foglalkozó klub akkori futballcsapatában olyanok kergették a labdát, mint Ficzer Péter, aki a BTC tagjaként kétszer szerepelt a magyar válogatottban, de tagja volt az akkori gárdának Závodszy Géza községi aljegyző és Hajnal Pál, Dunakeszi későbbi jegyzője is, aki korábban az Aradi AC kapusaként már bajnoki címmel is büszkélkedhetett.¹

A Magyar utcai vendéglőben gyülekező fiatalok többsége azonban a huszadik életévét sem töltötte be. Legtöbbjük még a szüleivel lakott, kik nem mindig nézték jó szemmel gyermekeik fanatikus futballrajongását. A labdarúgás szeretete azonban győzött a szülői szigor felett, s ezen az 1914-es, márciusi napon kimondták az Alagi Sport Club megalakulását. Az egyesület színe piros-kék, jeligeje az „Egyesült erővel” lett. Elnöknek Végh Lászlót, titkárnak Turcsányi Miklóst választották. Az első világháború kitörése lelassította, de nem szüntette meg az egyesület fejlődését. Az egyedül a futballt preferáló klub az 1920-as évek elejétől a Közép-Magyarországi Labdarúgó Alsövetség osztályaiban szerepelt váltakozó sikerekkel.

Az ASC első alapszabályának részlete

1950-ben Alag község egyesült Dunakeszivel, s az Alagi Sport Club – az új sportpolitikai irányvonalnak megfelelően – Dunakeszi ÉDOSZ néven, az Élelmiszerügyi Dolgozók Szakszervezetének égisze alatt folytatta működését. Egy év múlva az ÉDOSZ egyesületek névváltoztatásának köszönhetően a klub a Dunakeszi Kinizsi nevet kapta, melyet kisebb megszakítással a mai napig visel.

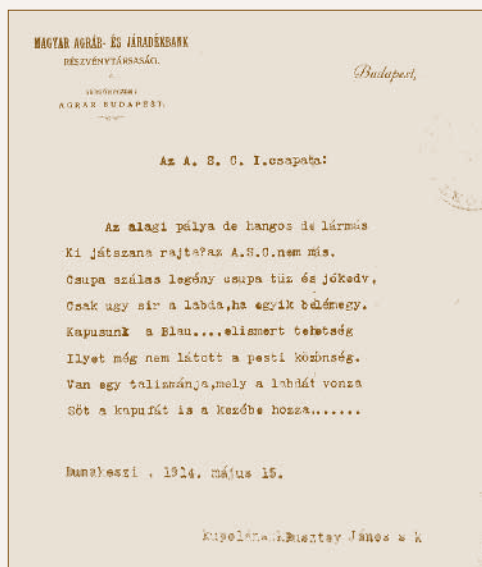
Az 1914-es alakulás évéből fennmaradt egy vidám vers, melyben a klub játékosai és első intézője, a húsz éves Pusztay János mutatja be fanyar humorral az alagi csapat tagjait. Pusztay volt az első érettségizett a helyi gazdálkodó családok gyermekei közül. Az első világháborúból hazatérve Vitézségi Érem kitüntetéssel kapott. A község házában írnok, aljegyző és adóügyi jegyző munkakört töltött be, majd később leventeparancsnok lett.

Az ő versével köszöntjük tehát a száz éves egykori Alagi Sport Clubot, a mai Dunakeszi Kinizsit!

1 Lőrincz Róbert: Alag első sportegyesülete, az Alagi SE. *Dunakeszi Helytörténeti Szemle* III. évf. 1. szám (2010. május) 13.

A képen az álló sorban az ASC csapata, egy 1920-as években játszott Fót elleni találkozón

Részletek az eredeti dokumentumból

Az A.S.C.I. csapata

Az alagi pálya, de hangos, de lármás
 Ki játszana rajta? Az A.S.C. nem más.
 Csupa szálas legény csupa tűz és jókedv,
 Csak úgy sír a labda, ha egyik belémeget.
 Kapusunk a Blau.... elismert tehetség
 Ilyet még nem látott a pesti közönség.
 Van egy talizmánja, mely a labdát vonza
 Sőt a kapufát is a kezébe hozza.....

Jobb backunk a Zsiga nyakig görbeláb
 Akire félve néz a mesés délibáb.
 Csupa izom és csont, igazi fenomen
 Ilyet még nem láttak a pálya zöld gyepén.....

A bal back a Turi.... pocakos veterán
 Kinek már húsz kis év terhe van a vállán,
 Labdát az nem talál, de hogy ha fellökik,
 Száz kilós pocakját, amíg élnek, nyögik...

A jobb half a Béla az ördögös dribler,
 Ilyet még nem látott egy halandó ember.
 Jól rug jobbal, ballal, szerel, mint egy Isten
 Nincs rászorulva, hogy valaki segítsen..

Fejel, mint egy angyal s az ő oxfordjait
 Mindenki bámulja, mint Trója kapuit.
 Centerhalf a Bogyó, az még mindig diák
 Ilyet még nem látott s nem is szült a világ!
 Stoppol mint egy angol s fejel mint egy Schuster
 Sőt ami a legfőbb ellenfél nem ismer.

De ha egy jó labdát jobb lábával felkap,
 Bámulva néz rája s regáll rajta a nap
 Egy baj van csak nála,, ha nézik a lányok
 Ott hagyja a labdát s félszemmel néz rájuk.

A balhalf a szőke bajuszos Jurasek
 Kinek a hátára rájár a bikacsek
 Szerel, elől hátul s a fején a labda
 Mindig úgy néz, ki mintha odaragadna
 Hiába törnek, rá nem hagyja a labdát
 Fut még akkor is, ha látja pejslijét.
 A jobbszélsőnk dillis a betyár Ráday
 Kinek veszélyesek a beadásai
 De hogy ha hátvéd jól fellöki egyszer
 Ott hagyja, labdát rámenni már nem mer.
 Klassis egy játékos csak az az egy az ő baja
 Hogy megáll a szeme, ha kint a kacska.
 A jobb összekötő a Ramser az éhes
 Hogy lő az a kapura, az valami rémes.
 Nem fél a backektól ilyen csatár nem volt
 Ki temetőbe lőtte Fóthon a goalt.
 A centerünk pedig ideális gombóc
 Úgy lő, mint a Schlózi s mindig csak ő lő goalt
 A balösszekötőnk az egy kicsit sunyi
 Jól tudja szélsőjét a Rukit szöktetni.
 Szőke haját, hogyha felborzolja a szél
 A kapus úgy remeg s lövésétől is fél
 A balszélsőnk régi a hős Rukovánszki
 Ilyet még nem evett a vén Kupolányszki
 Cziczáz a backekkel s az ingó kapufák
 Schlosser lövéseit homályba borítják
 Közönségünk finom s pártolja csapatát
 Miként egy jó anya serdülő kisfiát.

Dunakeszi, 1914. május 15.

Pusztay János s k

Pusztay János (1894-1963) 1918-ban

